

før Valget. Det forekommer mig at være en ganske mærkelig Udtalelse. Thi hvad viser Kendsgerningerne? De viser, at den tidligere Finansminister oprullede Billedet saaledes for os, at Regnskabet skulde vise et Overskud paa 36 Mill. Kr. Den nuværende Finansminister opgjorde Regnskabet saaledes, at det vilde vise et Underskud paa 17 Mill. Kr. Og hvad viser saa Regnskabet? Det viser et Overskud paa 3 Mill. Kr., det vil sige det er 20 Mill. Kr. bedre, end den nuværende Finansminister opgjorde det til, men 33 Mill. Kr. ringere, end den forrige Finansminister opgjorde det til. At man kan bruge det som Grundlag for en Udtalelse om, at nu viser Kendsgerningerne, at den tidligere Finansministers Opgørelse var rigtig, forstaar jeg overhovedet ikke; thi mig forekommer det, at hans Opgørelse var 13 Mill. Kr. mere fejlagtig end den nuværende Finansministers Opgørelse. Trods de finansielle Vanskeligheder, der er — og jeg ser meget vel, at de er store, idet jeg forudsætter, at der sely med Forlængelsen af de nuværende Skattelove vil blive en mindre Indtægt for det Finansaar, der her er Tale om, end den, som dette Aar har givet —, vil jeg dog henstille saa indtrængende som muligt til Regeringen, at den vil lade sig det være magtpaaliggende saa vidt gørligt at tage alle tre sociale Love med, naar vi skal til at behandle dette Spørgsmaal. Det skulde glæde mig, om det vilde vise sig, at Regeringen kunde finde Udveje med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal og kunde skaffe tilstrækkelige Midler til, at man ogsaa kunde gennemføre Aldersrentelovforslaget, for at der derigennem kunde skabes Sikkerhed og Tryghed for de gamle i Samfundet. Det vilde være meget ønskeligt, selv om det, hvad jeg er fuldkommen klar over, vil kræve ret betydelige Udgifter.

Der er et andet Spørgsmaal, der ganske særlig gælder de unge, som jeg vil omtale. Det er Jordspørgsmaalet, som man ikke kommer udenom, naar man overhovedet vil skabe Vilkaar og Betingelser for den opvoksende Slægt. Det Samfund, hvori vi lever, er jo ikke dumpet ned til os fikst og færdigt, som det skal være, men det bliver vor Opgave at omdanne det saaledes, at det byder gode Vilkaar for alle i vort Samfund, der vil og kan arbejde. Og vi har intet andet at falde tilbage paa end netop Jorden. Jeg har den Opfattelse, at vi var kommet ind paa et ret godt Grundlag med vor Jordlovgivning. Men nu hører jeg til min Forbavelse, at det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen forleden Dag rettede en Forespørgsel til Landbrugsministeren, om han

vilde være villig til at yde yderligere Støtte til disse Brug, end der alt var gjort ved de vedtagne Jordlove, hvis det skulde vise sig, at Indehaverne af de nu oprettede Jordbrug ikke kunde klare sig. Jeg maa takke det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, fordi han tog Afstand herfra. Thi hvis det skulde være rigtigt, som det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen sagde, at disse Jordbrugere ikke skulde kunne klare sig, saa er dermed hele Grundlaget for vor Jordlovgivning bortfaldet, og, hvad der betyder mere endnu, saa er det et Udtryk for, at Landbruget ikke er rentabelt. Derfor maa jeg bestemt hævde den modsatte Opfattelse. Man kan ikke yde mere, end der ydes; thi de Vilkaar, der er fastsatte, er, kort udtrykt, at man kun kræver Forrentning af Jordværdien og af den Bygningsværdi, som man kan kalde den normale Bygningsværdi før Krigen. Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen kom ogsaa til Tal, som jeg synes er ganske mærkværdige. Han kom til det Resultat, at disse Landbrug hvert skulde forrente 33 000 Kr. Ja, naar vedkommende, der faar et saadant Brug, er fuldstændig blottet for alt, og naar man regner med en høj Kapital til Besætning; saa kan man komme op til dette Tal, men selve Bruget, Jorden og Bygningerne, der her skulde forrentes, udgør en ganske anden Sum; det bliver end ikke Halvdelen af dette Beløb. Jeg har noget Indblik i, hvorledes Jordværdien bliver sat her i Landet, og jeg vover at paastaa, at megen god Jord her paa Sjælland, fraregnet de sydlige Øer, ikke vil komme op over 800 Kr. pr. Tønde Land. Naar vedkommende nu faar 12 Tdr. Land à 800 Kr., bliver Jordværdien 9 600 Kr. Endvidere faar han et Bygningslaan paa 18 000 Kr., og heraf skal han kun forrente de 6 000 Kr. Vi naar altsaa ikke en Gang 16 000 Kr. for Jord og Bygninger, og Forrentningen heraf i de første 3 Aar vil være 702 Kr. aarlig. Efter den Tid skal der yderligere ydes 1 pCt. Afdrag af den tilbageblevne Hovedstol, der bliver 16 200 Kr., idet en Tiendedel af Bygningssummen skal betales af vedkommende Ansøger selv, det bliver 162 Kr., Forrentning og Afdragning tilsammen bliver altsaa 864 Kr. Jeg vover at paastaa, at hvis vedkommende ikke er i Stand til at kunne klare sig paa et saadant Brug med den Udgift, saa er det Udtryk for, at det danske Landbrug ikke er rentabelt, thi man kan fornuftigvis kun give Jord og Bygninger til normal Sum, om jeg maa kalde det saa. De 6 000 Kr. i Bygningerne, der skal forrentes, er kun Udtryk for, hvad det normalt kostede at bygge, før der var gaaet Krigskonjunkturer i Byggeriet.